

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 172.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τοῖς αὐτοῖς. ροβ.

Ἀρετὸς ἰδύσθην, ὡς οἱ μαθηταὶ κείνοις κρινάται· ἀπὸ τῆς πύθης καὶ πικρότητας καὶ ποσότητος καὶ πικρότητας τῆς ἀμαρτημάτων· εἰς τὸν γὰρ μάλιστα βλεπεῖ τὸν σκοπὸν τὸν εἰρημὸν τῶ μελαδῶ, ὅτι ποτῆριον ἐν χειρὶ κείνῳ, οἷον ἀκράτης πλῆρες κερασματος, τίθηται ἐξ αὐτῶ πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς· ὅτι δὲ ἐπὶ πικρῆς τὸ ποτῆριον ἐν ταῦθα καὶ τῶ Ἱερουσαλήμ· λάβε τὸ ποτῆριον τῆς θυμῶ, καὶ ποτῆριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῶ πύθης Ἱερουσαλήμ· τοὺς γὰρ λέγοντας περὶ τῆς μυστικῆς ποτῆριον τὸν μελαδῶν ποτῆριον τευκέναι, ἐλέγχουσι ἰδύ καὶ ἰσδαῖοι καὶ Ἕλληνας, καὶ ὅσοι τῆς ἀμοιροὶ τυγχάνουσιν· ἐλέγχει δὲ ἕκαστος καὶ αὐτὸς ὁ Ἱεροσόλυμ, ὡς τῶ τῆς ῥήσεων φράσας, ὅτι ὁ θεὸς κείνης ἐστὶ, τοῦτοι ταπεινοὶ καὶ τῶν ἰσδαῖοι.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. ρογ.

Ἐδάκρυσε, ὁ φιλοσοφίας ἀγαθὸς, ὁ Χρῆστος ἐπὶ Λαζάρῳ, μάλιστα ἰδύ καὶ τῶ ὡς τῶ καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλων κακῶν ἡμῶν καὶ ὄρας πηγῆς, ἵνα μὴ σκευαχθῶμεθα ὑπὸ τῆς λύπης· οἱ γὰρ θεοσάμνοι εἶπον, ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν· ἐπειδὴ δ' ἔφη, οὐκ ἔσονται τῶ τῶ τῶ ἀναστήσεται τὸ δακρύσαι· δακρύου γὰρ ἀπαντες τοὺς πεθεῶντας ἔτις αὐτῶ μάλιστα ἀναστήσεται ὡς δὲ ἀναστήσεται ὁ λόγος ἀφαιρῶ τῆς ἀκρεβείας· φίλος ἦν τῶ σωτήρος· φίλος δ' οὐκ αὐτῶ πάντως δικαίος ἦν· ἔτι γὰρ ἀνέφιλεται παρὰ τῆς ἀχρεῆντος δικαιοσύνης μὴ δικαίος ἦν· ἔτι γὰρ χεῖρ οἶδε φιλεῖν, ἀλλὰ κείνῳ δικαίος ἦν, καὶ ἐξελθὼν εὐκλεῶς τὸ στάδιον τοῦδε τῶ βίβ, πάντως ἐν ἀναπαύσει ἦν καὶ πύθης· ἐπεὶ οὐκ ἔμελλε τοῦτον ἀφαιρῶ τῶ οἰκείαν δόξαν ἀναστήσῃ, ἐδάκρυσε, μοιροὶ καὶ λέγων, τὸν εἶσω τῶ λιμῶντος.

Ἰψιδεμ. 172.

Purum quidem, ut opinor, Dei iudicium est: temperatur autem iuxta scelerum qualitatem & quantitatem. Huc enim maxime spectat quod à Psalmista dictum est, Calix in manu Domini vini meri plenus mixto: bibent ex eo omnes peccatores terræ. Quod autem hoc loco calix de pœna intelligendus sit, nemini dubium est. quemadmodum etiam apud Ieremiam dictum est, Accipe calicem iræ, & pota omnes Gentes, ac primam Ierusalem: Nam quòd quidem de mystico poculo Psalmistam vaticinatum esse asserunt, eorū opinionem & Iudæi & Gentiles, ceterique omnes, qui huius expertes sunt, refutāt. Atque etiā eos maxime Psalmista ipsemet refellit: ut qui ante hæc verba dixerit, Deus iudex est, hunc humiliat, & hunc exaltat.

Theodosio Presbytero. 173.

Christus (ὁ Philosophiæ simulacrum) ob Lazarum lachrymas profudit: maxime quidem in hoc quoque, quemadmodum & in aliis rebus regulas nobis ac terminos figens, ut ne bacchantium more præcæstitia præcipites agamur. Ij quippe qui eū conspexerunt, dixerunt, Ecce quomodo amabat eum. Quoniam autem minime cōsentaneum fuisse dixisti, ut is lachrymas emitteret, qui Lazarum ad vitam rediturum esse prænoscebat (nos enim omnes ea de causa mortuos lachrymis prosequimur, quòd eos haud statim reuicturos esse expectemus) vide an quòd dicturus sum exactam huius rei causam attingere queat: Saluatoris amicus erat. Amicus porro cū esset, omnino vel probus erat. Neque enī puræ & labis omnis experti iustitiæ charus fuisset, nisi iustus exiitisset. Deus enim non fauore, sed iudicio, ad amandum duci solet. Cū autem iustitia prædixisset, atque ex huius vitæ stadio cum laude atque gloria excessisset, non est dubium,